

CEREMONIAŁ UROCZYSTY: Uroczyste wprowadzenie figury

św. Zachariasza i miecza.

1. Przygotowanie do wprowadzenia figury św. Zachariasza.

Czytanie Pisma świętego i innych tekstów.

Z Ewangelii św. Łukasza: Łk 1, 59-64

Ósmego dnia przyszli, aby obrzezać dziecię, i chcieli mu dać imię ojca jego, Zachariasza. Jednakże matka jego odpowiedziała: «Nie, lecz ma otrzymać imię Jan». Odrzekli jej: «Nie ma nikogo w twoim rodzie, kto by nosił to imię». Pytali więc znakami jego ojca, jak by go chciał nazwać. On zażądał tabliczki i napisał: «Jan będzie mu na imię». I wszyscy się dziwili. A natychmiast otworzyły się jego usta, język się rozwiązał i mówił wielbiąc Boga.

Z ksiąg Marii Valtorty:

• Maria Valtorta, Księga I, rozdz. 33

[św. Elżbieta]: *Mój syn poprzedzi Twojego Syna i będzie Go miłował. Anioł powiedział to Zachariaszowi. On mi to napisał... Ach! Co za ból patrzeć na mojego niemego Zachariasza! Ufam jednak, że gdy narodzi się dziecię, jego ojciec zostanie uwolniony od tej kary. Módl się Ty, która jesteś Tronem Mocy Bożej i Przyczyną radości dla świata. Jak umiem, składam Bogu w ofierze moje dziecko dla wyjednania [tej łaski]. Ono należy do Niego. Mnie, Swej służebnicy, On tylko je pożyczył, żebym nacieszyła się radością, że zostałam nazwana "matką". Jest to świadectwo o tym, co Bóg dla mnie uczynił. Chcę, żeby nazywał się "Jan", bo czyż nie jest łaską ten mój maleńki? I czy to nie Bóg mi go ofiarował?»*

«Bóg, jestem przekonana, okaże ci łaskawość. Będę się modliła... z tobą.»

«Jaki to ból dla mnie, że nie umie mówić!... – Elżbieta płacze. – Kiedy pisze, bo nie potrafi mi nic powiedzieć, wydaje mi się, że góry i morza oddzielają ode mnie mojego Zachariasza. Po tylu latach słodkich słów jego usta teraz wciąż milczą. A zwłaszcza teraz byłoby tak miło porozmawiać o tym, który ma się urodzić. Powstrzymuję się jednak od rozmowy, żeby nie patrzeć, jak się męczy, by dać mi odpowiedź gestami. Tyle już płakałam! Tak bardzo pragnęłam Twego [przybycia]! Mieszkańcy patrzą, plotkują, krytykują... Taki jest świat. Tymczasem, zarówno w trosce jak i w radości, chciałoby się zrozumienia, a nie krytyki. Teraz życie wydaje mi się lepsze. Odczuwam radość, odkąd jesteś ze mną. Czuję, że czas mojego doświadczenia przeminie i że wkrótce będę całkiem szczęśliwa. Będzie tak, prawda? Godzę się na wszystko, byle tylko Pan przebaczył mojemu małżonkowi! Usłyszeć jeszcze, że modli się jak przedtem!»

- **Maria Valtorta, Księga I, rozdz. 38**

Zachariaszowi objawione zostało, że Maryja nosi w łonie Syna Bożego po obrzędzie obrzezania św. Jana, kiedy Zachariasz uznał swój błąd i uwierzył we wszystko co mu zostało przepowiedziane.

Zabierają gdzieś noworodka, aby dokonać obrzezania. Kiedy go przynoszą, mały Jan przeraźliwie płacze. Nie może go ukoić nawet matczyne mleko. Kopie jak mały żrebak. Dopiero gdy Maryja bierze go na ręce, tuli i kołysze, przestaje płakać i jest greczny.

«Patrzcie – mówi Sara. – Uspokaja się tylko wtedy, kiedy Ona go trzyma.»

Goście powoli się rozchodzą. W pokoju zostaje tylko Maryja, z dzieckiem w ramionach, i szczęśliwa Elżbieta. Zachariasz wchodzi i zamyka drzwi. Ze łzami w oczach patrzy na Maryję. Chce coś powiedzieć. Milczy. Podchodzi. Klęka przed Nią.

«Pobłogosław nędznego sługę Pana – prosi. – Pobłogosław, bo Ty, która nosisz Go w swoim łonie, możesz to uczynić. Słowo Boże przemówiło do mnie, kiedy uznałem mój błąd i uwierzyłem we wszystko, co mi powiedziano. Widzę Ciebie i Twój szczęśliwy los. Czczę [przebywającego] w Tobie Boga Jakuba. Jesteś moją pierwszą Świątynią. Tu powracający do [wiary] kapłan może znowu modlić się do Przedwiecznego. Jesteś błogosławiona, bo otrzymałaś łaskę dla świata i przynosisz mu Zbawiciela. Wybacz Twemu słudze, że nie dostrzegł wcześniej Twojego Wyniesienia. Przez Swoje przybycie przyniosłaś nam wszystkie łaski. Tam bowiem, gdzie się znajdujesz, o Pełna Łaski, Bóg czyni cuda. Uświęca On mury tam, gdzie wchodzisz; uświęca uszy, które słuchają Twego głosu. Uświęca też ciała, których dotykasz. Święte stają się serca, bo dajesz łaski, Matko Najwyższego, Dziewico przepowiadana, oczekiwana, żeby dać Bożemu ludowi Zbawiciela.»

Po czytaniu Pisma świętego i innych tekstów wnosimy figurę św. Zachariasza do szopki adwentowej śpiewając pieśń:

Kantyk Zachariasza

Błogosławiony Pan, Bóg Izraela,
bo lud swój nawiedził i odkupił.
I wzbudził dla nas moc zbawczą,
w domu swego sługi Dawida.
Jak zapowiedział od dawna,
przez usta swych świętych proroków,
Że nas wybawi od naszych nieprzyjaciół
i z ręki wszystkich, którzy nas nienawidzą;
Że naszym ojcom okaże miłosierdzie
i wspomni na swe święte przymierze,
Na przysięgę, którą złożył
ojcu naszemu Abrahamowi.
Da nam, że z mocy nieprzyjaciół wyrwani,
służyć Mu będziemy bez trwogi,
W pobożności i sprawiedliwości przed Nim,
po wszystkie dni nasze.
A ty, dziecię, zwać się będziesz prorokiem
Najwyższego, gdyż pójdiesz przed Panem
przygotować Mu drogi.
Jego ludowi dasz poznać Zbawienie,
przez odpuszczenie grzechów.
Dzięki serdecznej litości naszego Boga,
z jaką nas nawiedzi z wysoka Wschodzące Słońce,
by oświecić tych, co w mroku i cieniu śmierci
mieszkają, aby nasze kroki skierować na drogę
pokoju.

Benedictus Dominus

Benedictus Dóminus Deus Israel,
quia visitavit, et fecit redemptionem plebis suæ;
Et erexit cornu salutis nobis
in domo David pueri sui.
Sicut locutus est per os sanctorum,
qui a sæculo sunt, prophetarum eius:
Salutem ex inimicis nostris,
et de manu omnium qui oderunt nos:
Ad faciendam misericordiam cum patribus
nostris: et memorari testamenti sui sancti:
Iusiurandum, quod iuravit ad Abraham
patrem nostrum, daturum se nobis;
Ut sine timore, de manu inimicorum
nostrorum liberati, serviamus illi.
In sanctitate et iustitia coram ipso,
omnibus diebus nostris.
Et tu puer, propheta Altissimi vocaberis: præ-
ibis enim ante faciem Dómini parare vias eius:
Ad dandam scientiam salutis plebi eius:
in remissionem peccatorum eorum:
Per viscera misericordiae Dei nostri:
in quibus visitabit nos, oriens ex alto:
Illuminare his qui in tenebris et in umbra mortis
sedent: ad dirigendos pedes nostros in viam pacis.

2. Przygotowanie do wprowadzenia miecza.

Czytanie Pisma świętego i innych tekstów.

Z księgi Psalmów: Ps 47, 2-10

Wszystkie narody, klaskajcie w dłonie,
wykrzykujcie Bogu radosnym głosem,
bo Pan najwyższy, straszliwy,
jest wielkim Królem nad całą ziemią.
On nam poddaje narody
i ludy rzuca pod nasze stopy.
Wybiera dla nas dziedzictwo -
chlubę Jakuba, którego miłuje.
Wstąpił Bóg wśród radosnych okrzyków,
Pan przy dźwięku trąby.
Śpiewajcie <naszemu> Bogu, śpiewajcie;
śpiewajcie Królowi naszemu, śpiewajcie!
Gdyż Bóg jest Królem całej ziemi,
hymn zaśpiewajcie!
Bóg króluje nad narodami,
Bóg zasiada na swym świętym tronie.
Połączyli się władcy narodów
z ludem Boga Abrahama.
Bo możni świata należą do Boga:
On zaś jest najwyższy

Z księgi Izajasza: Iz 2, 3-5

...mnogie narody pójdą i rzekną:
«Chodźcie, wstąpmy na Górę Pańską
do świątyni Boga Jakubowego!
Niech nas nauczy dróg swoich,
byśmy kroczyli Jego ścieżkami.
Bo Prawo wyjdzie z Syjonu
i słowo Pańskie - z Jeruzalem».
On będzie rozjemcą pomiędzy ludami
i wyda wyroki dla licznych narodów.
Wtedy swe miecze przekują na lemiesz,
a swoje włócznie na sierpy.
Naród przeciw narodowi nie podniesie miecza,
nie będą się więcej zaprawiać do wojny.
Chodźcie, domu Jakuba,
postępujmy w światłości Pańskiej!

Z księgi Izajasza: Iz 9, 1-3; 5-6

Naród kroczący w ciemnościach
ujrzał światłość wielką;
nad mieszkańcami kraju mroków
światło zabłyśło.
Pomnożyłeś radość,
zwiększyłeś wesele.
Rozradowali się przed Tobą,
jak się radują we żniwa,
jak się weselą
przy podziale łupu.
Bo złamałeś jego ciężkie jarzmo
i drążek na jego ramieniu,
pręt jego ciemńczycy
jak w dniu porażki Madianitów...
Albowiem Dziecię nam się narodziło,
Syn został nam dany,
na Jego barkach spoczęła władza.
Nazwano Go imieniem:
Przedziwny Doradca, Bóg Mocny,
Odwieczny Ojciec, Księżę Pokoju.
Wielkie będzie Jego panowanie
w pokoju bez granic
na tronie Dawida
i nad Jego królestwem,
które On utwierdzi i umocni
prawem i sprawiedliwością,
odtąd i na wieki.
Zazdrosna miłość Pana Zastępów tego dokona.

Z księgi Apokalipsy: Ap 15, 3-4

A taką śpiewają pieśń Mojżesza, sługi Bożego,
i pieśń Baranka:
«Dzieła Twoje są wielkie i godne podziwu,
Panie, Boże wszechwładny!
Sprawiedliwe i wierne są Twoje drogi,
o Królu narodów!
Któż by się nie bał, o Panie, i Twego imienia nie uczcił?
Bo Ty sam jesteś Święty,
bo przyjdą wszystkie narody i padną na twarz przed Tobą,
bo ujawniły się słuszne Twoje wyroki»

Z księgi Izajasza: Iz 52, 7-10

O jak są pełne wdzięku na górach
nogi zwiastuna radosnej nowiny,
który ogłasza pokój, zwiastuje szczęście,
który obwieszcza zbawienie,
który mówi do Syjonu:
«Twój Bóg zaczął królować».
Głos! Twoi strażnicy podnoszą głos,
razem wznoszą okrzyki radosne,
bo oglądają na własne oczy
powrót Pana na Syjon.
Zabrzmiście radosnym śpiewaniem,
wszystkie ruiny Jeruzalem!
Bo Pan pocieszył swój lud,
odkupił Jeruzalem.
Pan obnażył już swe ramię święte
na oczach wszystkich narodów;
i wszystkie krańce ziemi zobaczą
zbawienie naszego Boga.

Z księgi Psalmów: Ps 118, 21-25

Dziękować Ci będę, że mnie wystuchałeś
i stałeś się moim zbawieniem.
Kamień odrzucony przez budujących
stał się kamieniem węgielnym.
Stało się to przez Pana:
cudem jest w oczach naszych.
Oto dzień, który Pan uczynił:
radujmy się zeń i weselmy!
O Panie, wybaw!
O Panie, daj pomyślność!

Z I listu św. Piotra: 1 P 2, 6-8

To bowiem zawiera się w Piśmie: Oto kładę na Syjonie kamień węgielny, wybrany, drogocenny, a kto wierzy w niego, na pewno nie zostanie zawiedziony. Wam zatem, którzy wierzycie, cześć! Dla tych zaś, co nie wierzą, właśnie ten kamień, który odrzucili budowniczo, stał się głowicą węgla i kamieniem upadku, i skałą zgorszenia.

Po czytaniu Pisma świętego wnosimy miecz do szopki adwentowej śpiewając pieśń:

O Rex!

Kró - lu na - ro - dów! Tyś ich u - pra - gnie - niem,*
Tyś jest wę - giel - nym je - dno - ści ka - mie - niem.*

Przy - bądź, niech czło - wiek przez Cie - bie stwo -

rzo - ny,* bę - dzie zba - wio - ny!